

גמרא:

לשיעבודיה.

והכא נמי, כשהדירה מנכסיו, כיון דמשועבד לה לזונה, לאו כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודה.

ואם כן, מדוע חל הנדר, וחייב לזונה רק על ידי פרנס (11)?

ומתרצת הגמרא: אלא, מתוך שיכול לומר לה "צאי מעשה ידיך במזונותיך", היינו קחי את מעשי ידיך השייכים לי במקום מזונותייך —

נעשה כאומר לה כשמדירה מנכסיו — "צאי מעשה ידיך במזונותיך" (12), כיון שודאי על

במשנה מבואר, שאם הדירה מנכסיו חל הנדר, ואינו יכול לזונה.

ומקשינן: וכיון דמשועבד לה למזונות, היכי מצוי מדיר לה (9)? וכי כל כמיניה [כיצד יש בכוחו] דמפקע לה לשיעבודה (10)?

והרי תנן: האשה שאמרה לבעלה — "קונם שאיני עושה לפיך", כלומר — אסרה את מעשי ידיה על בעלה, אינו צריך להפר את נדרה, כיון שאין הנדר חל בדבר שמשועבדת לו.

ומדייקת הגמרא: אלמא, כיון דמשעבדא לה למעשי ידיה, לאו כל כמיניה דמפקע לה

חל הנדר, משום שמשועבד לה, הלא לדין "קונמות מפקיעים מידי שיעבוד"? וה"פני יהושע" כתב לתרץ — שהסיבה שקונמות מפקיעים מידי שיעבוד היא משום שיכול לסלק את השיעבוד בזווי, ולכן הנדר חל על הנכסים, אבל בתשמיש, הרי גופו עצמו משועבד לה, ואינו יכול לסלקו באופן אחר, ולכן אין הנדר יכול להפקיע שיעבוד זה.

11. התוספות הקשו — מדוע אין להעמיד את משנתנו באופן שאמר לה — "יאסר הנאת תשמישך עלי אם אזונך", ואז אינו מתנה על מה שמשועבד לה?

ותרצו — שאם כן לאחר שלשים יום תהנה מנכסיו, ויהא חייב לגרשה לאחר שבוע לדעת בית הלל או שבועיים לבית שמאי, כדין האומר לאשתו "יאסר הנאת תשמישך עלי".

ובמשנה נאמר שחייב לגרשה אחר שלשים יום.

12. ויש להקשות — הלא כשאומר לה "צאי מעשי ידיך במזונותייך", הרי כאילו גבתה את

9. הקשה הרשב"א — מדוע אינו יכול להדירה מנכסיו, הלא יכול לקיים את שיעבודו אליה על ידי פרנס? ויעויין שם במה שנדחק ליישב.

והאחרונים תרצו — שכאשר זנה על ידי פרנס לא נחשב שמקיים את חיובו כלפיה, כיון שמחוייב לזונה בעצמו, ועל ידי פרנס, נחשב כאילו קיבלה מתנה מאחר,

אלא עד שלשים יום תקנו שלכל הפחות יאכילנה על ידי פרנס, אבל אינו מקיים בכך את חיובו כלפיה. ולכן אין הנדר חל על הנכסים.

10. הר"ן העמיד את סוגייתנו לדעת הרמב"ם, כמאן דאמר — "אין קונמות מפקיעים מידי שיעבוד". אבל למאן דאמר "קונמות מפקיעים מידי שיעבוד", לא קשיא היאך הוא מדירה, כיון שנדרו מפקיע מידי שיעבוד.

ומכל מקום אם נדרה היא להפקיע את מעשי ידיה מבעלה לא יחול הנדר כיון ש"אלמוה רבנן לשיעבודה דבעל".

והקשה עליו המשנה למלך — אם כן מדוע פסק הרמב"ם שאם הדירה מתשמיש המיטה לא